

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 14 март 2019 г.
(OR. en)

6929/19

Междуетноститутитионално досие:
2018/0214 (NLE)

PI 49

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания
----------	---

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2019/... НА СЪВЕТА

от

**относно присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт
на Лисабонската спогодба за наименованията
за произход и географските указания**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) С Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г. („Лисабонската спогодба“) е създаден специален съюз („Специалният съюз“) в рамките на Съюза за закрила на индустриалната собственост, който беше учреден с Конвенцията за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г. („Парижката конвенция“). Съгласно условията на Лисабонската спогодба договарящите страни се задължават да закрилят на своите територии наименованията за произход на стоките на другите страни от Специалния съюз, признати и закриляни на това основание в страната на произход и регистрирани от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (СОИС), освен ако в едногодишен срок от получаването на уведомлението за такава регистрация тези страни не обявят, че не могат да осигурят такава закрила.
- (2) Седем държави членки са страни по Лисабонската спогодба, а именно България (от 1975 г.), Чешката република (от 1993 г.), Франция (от 1966 г.), Италия (от 1968 г.), Унгария (от 1967 г.), Португалия (от 1966 г.) и Словакия (от 1993 г.). Три държави членки — Гърция, Испания и Румъния, са подписали, но не са ратифицирали тази спогодба. Самият Съюз не е страна по Лисабонската спогодба, тъй като тя предвижда, че към нея могат да се присъединяват само държави.

- (3) На 20 май 2015 г. беше приет Женевският акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания („Женевският акт“), с който се преразглежда Лисабонската спогодба. По-специално с Женевския акт се разширява обхватът на Специалния съюз, така че закрилата на наименованията за произход на продукти да обхване всички географски указания по смисъла на Споразумението на Световната търговска организация за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост. Женевският акт е съвместим с това споразумение и със съответното законодателство на Съюза относно закрилата на наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти и позволява на междуправителствените организации да се присъединяват като договарящи страни.
- (4) Съюзът разполага с изключителна компетентност в областта, обхваната от Женевския акт. Това беше потвърдено в решението на Съда от 25 октомври 2017 г. по дело C-389/15¹, в което беше пояснено, че проектът на преразгледаната Лисабонска спогодба, който впоследствие беше приет като Женевския акт, е предназначен основно да улесни и уреди търговията между Съюза и третите държави страни по Лисабонската спогодба, и има преки и непосредствени последици за тази търговия. Поради това преговорите относно Женевския акт попадат в изключителната компетентност на Съюза, съгласно член 3, параграф 1, буква д) от ДФЕС, тъй като са част от общата търговска политика, посочена в член 207, параграф 1 от ДФЕС, по-специално във връзка с търговските аспекти на интелектуалната собственост.

¹ Решение на Съда от 25 октомври 2017 г., Комисия/Съвет, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) По отношение на определени селскостопански продукти Съюзът е установил единни и всеобхватни системи за закрила на географските указания за вината (1970 г.), спиртните напитки (1989 г.), ароматизираните вина (1991 г.) и други селскостопански продукти и храни (1992 г.). Въз основа на изключителната компетентност на Съюза съгласно член 3 от ДФЕС държавите членки не следва да разполагат с национални системи за закрила, с които да закрилят наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти на трети държави — членки на Специалния съюз. При все това, тъй като Съюзът не е договаряща страна по Женевския акт, той не може да представя наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти, регистрирани на равнището на Съюза, за закрила в рамките на Специалния съюз, нито може да закриля наименованията за произход и географските указания на трети държави членки чрез системите за закрила, установени от Съюза, в съответствие с Женевския акт.
- (6) За да може Съюзът да упражнява правилно своята изключителна компетентност по отношение на областите, обхванати от Женевския акт на Лисабонската спогодба, и своите функции в контекста на всеобхватните си системи за закрила на наименованията за произход и географските указания за селскостопански продукти, той следва да се присъедини към Женевския акт и да стане договаряща страна по него.
- (7) Присъединяването на Съюза към Женевския акт е в съответствие с член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в който се урежда защитата на интелектуалната собственост.

- (8) Съюзът следва да се стреми да уреди въпроса за правото си на глас в Асамблеята на Специалния съюз по Женевския акт, за да си осигури ефективно участие в процедурите по вземане на решение с оглед на член 22, параграф 4, буква б), подточка ii) от Женевския акт. Следователно е целесъобразно държавите членки, които желаят да ратифицират Женевския акт или да се присъединят към него — според целесъобразността — успоредно със Съюза, да бъдат упълномощени да направят това в интерес на Съюза.
- (9) Същевременно това ще позволи да се гарантира приемствеността на правата, произтичащи от действащото членство в Специалния съюз на седем държави членки.
- (10) Ратификацията от държавите членки или тяхното присъединяване следва обаче да зачита изцяло изключителната компетентност на Съюза, а Съюзът следва да продължи да носи отговорността за гарантиране на упражняването на правата и изпълнението на своите задължения и тези на държавите членки по силата на Женевския акт.
- (11) В рамките на Специалния съюз Съюзът и държавите членки, които са ратифицирали Женевския акт или са се присъединили към него, се представляват от Комисията в съответствие с член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Присъединяването на Европейския съюз към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания („Женевският акт“) се одобрява с настоящото решение от името на Съюза.

Текстът на Женевския акт е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва лицето, упълномощено да депозира от името на Съюза документа за присъединяване, предвиден в член 28, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, за да изрази съгласието на Съюза да бъде обвързан от Женевския акт, както и да направи декларацията и уведомлението, приложени към документа за присъединяване, предвидени в член 5 от настоящото решение.

Член 3

Държавите членки, които желаят да ратифицират Женевския акт или да се присъединят към него — според целесъобразността — успоредно със Съюза, се упълномощават да направят това в интерес на Съюза и при пълно зачитане на изключителната му компетентност.

Член 4

1. В рамките на Специалния съюз Съюзът и всяка държава членка, която ратифицира или се присъедини към Женевския акт в съответствие с член 3 от настоящото решение, се представляват от Комисията в съответствие с член 17, параграф 1 от ДЕС. Съюзът носи отговорност за гарантиране на упражняването на правата и изпълнението на своите задължения и тези на държавите членки, които ратифицират Женевския акт или се присъединяват към него съгласно член 3 от настоящото решение.

Комисията отправя всички необходими уведомления съгласно Женевския акт от името на Съюза и тези държави членки.

По-специално Комисията се определя като компетентния орган, посочен в член 3 от Женевския акт, отговорен за прилагането на Женевския акт на територията на Съюза и за комуникацията с Международното бюро на СОИС съгласно Женевския акт и Общия правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт на Лисабонската спогодба („Общият правилник“).

2. Съюзът гласува в Асамблеята на Специалния съюз, а държавите членки, които са ратифицирали Женевския акт или са се присъединили към него, не упражняват правото си на глас.

Член 5

В съответствие с член 29, параграф 4 от Женевския акт в декларация, приложена към документа за присъединяване, се посочва удължаване с една година на посочения в член 15, параграф 1 от Женевския акт срок и на посочените в член 17 от Женевския акт периоди в съответствие с процедурите, посочени в Общия правилник.

В съответствие с правило 5, параграф 3, буква а) от Общия правилник в уведомление от генералния директор на СОИС, приложено към документа за присъединяване, се посочва изискването, че за закрилата на регистрирано наименование за произход или географско указание на територията на Съюза, освен задължителното съдържание съгласно правило 5, параграф 2 от Общия правилник, в заявлението се посочват данните, които по отношение на наименованията за произход засягат качеството или характеристиките на стоката и нейната връзка с географската среда на географския район на производство, а по отношение на географските указания — качеството, репутацията или други характеристики на стоката и нейната връзка с географския район на произход.

Член 6

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в ...

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЖЕНЕВСКИЯ АКТ НА ЛИСАБОНСКАТА СПОГОДБА ЗА НАИМЕНОВАНИЯТА ЗА ПРОИЗХОД И ГЕОГРАФСКИТЕ УКАЗАНИЯ

[...]¹

¹ За делегациите: вж. документ ST 11510/18 ADD 1.